

آب درمانی برای معلولیت‌های قطع نخاعی، فلج مغزی ناینایی و ناشنوایی جانبازان

محقق:

شیوا نعمتی - کارشناس تربیت بدنی

هیدروتراپی عبارتست از استفاده از آب و یا سیال دیگری جهت درمان. وزن در درون آب سبکتر می‌شود، لذا حرکت اعضاء در درون آب به مقدار زیادی تسهیل شده و امکان نرمشها و فعالیتهایی که در خشکی ممکن نیست در آب بدست می‌آید. بطور خلاصه گرما و سرما روی مراکز عصبی، متابولیسم بدن، تنفس، پوست، ضربان نبض، فشار خون، عروق سطحی و عضلات تأثیر می‌گذارد. آب را ممکن است بصورت گرم و سرد و یا موج مورد استفاده قرار داد. و اندازه ناحیه درمان و میزان گرما و فشار و مدت جلسه درمان و موادی که باید به آب اضافه کرد بستگی به نوع معلولیت دارد. افزودن برنامه آب درمانی می‌تواند مزایای زیادی برای درمان معلول فراهم آورد. در مراحل اولیه روند توانبخشی استفاده از آب درمانی جهت بازگرداندن دامنه حرکتی و انعطاف پذیری مفید است.

شناخت و تقسیم بندی معلولیت‌های قطع عضو (اندام تحتانی و فوقانی در ۹۰ کلاس)، ضایعات نخاعی (باراپلژی - همی پلژی - دی پلژی و تتراپلژی)، ناینایی در ۳ کلاس، فلج مغزی و ناشنوایی و ارائه و بررسی انواع حرکات Passive and Active در دورن آب با توجه به نوع محدودیتهای بوجود آمده از هر نوع معلولیت و مقایسه اثرات قبل و بعد از تمرین، روشی بود که در این تحقیق مورد استفاده قرار

گرفت.

نتایج حاصله را می توان به صورت زیر بیان نمود:

۱- آب درمانی علاوه بر مؤثر بودن در امر بهبود جسمی در ارتقاء روحی و انبساط خاطر جانبازان اثر قابل ملاحظه ای دارد.

۲- برطبق اصل ارشمیدس در خصوص آب درمانی چنین استفاده می شود که جانباز یا فرد معلول بدون کوچکترین فشار قادر است در آب شناور بماند و فعالیت های زیادی را بدون کمترین فشار انجام دهد.

۳- برای شناور شدن حرکات در آب الزاماً نیاز به حرکت نیست از این رو معلولین پاراپلژیک و دیگر معلولین که نقص عضو از ناحیه پا دارند به راحتی قادر به شناوری هستند.

۴- استتار معلولیت

۵- در لحظه ورود معلولین پاراپلژی به آب ممکن است، احتمالاً گرفتگی عضله پیش آید که این مسأله غیر قابل کنترل می باشد.

۶- در مورد معلولین همی پلژی، این افراد دچار مشکل خاصی هستند زیرا نیمه بدن فلج است لذا در ایجاد تعادل با آب دچار مشکل هستند لذا برای رفع این مشکل ابتدا باید سعی کرد، بدون هیچ گونه عجله ای بدن آنها را به آب عادت داد و آنقدر این کار باید تداوم یابد که معلول قادر باشد بطور عادی تعادل خود را در حالی که در آب ایستاده، حفظ نماید.

۷- نایبانیان، اولین چیزی که باید در مورد جانباز نایبنا مورد توجه قرار گیرد این است که آیا چشمان شناگر می تواند داروهای ضد عفونی کننده آب استخر را تحمل

نماید یا نه؟

۸- ناشنویان، حتماً باید پزشک اجازه ورود جانبازان ناشنوارا به داخل آب بدهد زیرا احتمال دارد که نفوذ آب به داخل گوش برای وی مخاطره انگیز باشد.